

som Medlem af Udvalget angaaende Postvæsenet talte om denne Sag i Forening med det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), og vi ønskede at en saadan Bestemmelse dengang skulde blive tagen. Dette lykkedes imidlertid ikke, fordi man sagde, at det var Noget, der hørte hjemme paa Finantsloven. Derfor har jeg tilladt mig nu at gøre disse Bemærkninger, og jeg haaber, at den ærede Minister vil tage Hensyn til denne vor Hensigt. Der er et andet Punkt, med Hensyn til hvilket jeg ikke kan undlade at bringe den høitagtede Minister min Tak, og det er med Hensyn til Landpostvæsenet, fordi han dog virkelig har gjort Noget for at imødefomme de mindre vel stillede Egne, og jeg vilde ønske, at han, hvad jeg ikke kan tvivle om, maa faae Leilighed til at fortsætte paa den begyndte Vej. Til § 9 er der ikke stillet noget Ændringsforslag af Mindretallet, men vel en Hensigt om Præstetienden. Derimod har det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), i Eighed med hvad han ifjor gjorde, stillet et Ændringsforslag. Mindretallet har nemlig indset det Frugtesløse i at vedblive at fremkomme med Forslag, som Ministeriet sag bestemt modsætter sig, ligesom man jo ogsaa omtrent kan sige sig selv, at praktisk vil det blive det Samme, selv om vi vedtog det ærede Medlems Forslag. Imidlertid vil jeg ikke sige, at det er uden Betydning, det er langtfra, thi theoretisk og for Principet har det sin store Betydning, men da vi, som sagt, hvad der ogsaa er udtalt i Hensigten, have Haab om, at Præstelønningsloven snart vil blive vedtagen — ja, jeg ser nok, at den er kommen i en Skikkelse fra det høie Landsting, som jeg vil haabe, at vi ere stærke nok til at modsætte os — men det formindsker imidlertid ikke mit Haab, at denne Lov vil komme ud i en nær Fremtid, hvilket ogsaa er udtalt i Betænkningen. Særligt skal jeg, som sagt, indrømme, at det ærede Medlems Forslag har sin Berettigelse. Naar man ser, hvorledes Begreberne forvirres

ved det nu Bestaaende, hvorledes Frimenigheder danne sig og alligevel skulle lønne deres egen Præst og svare Tiende til den gamle Præst, saa ligger det nær at betragte det som Noget, de udgive for en Tjeneste, de ikke benytte. Dette forekommer mig at være saa urimeligt, at det maa vække en stærk Avillie mod Præsteskabet i det Hele. Jeg kan ogsaa henvide til de Indifferentere i Folkekirken eller de, som rent ere gaaede ud deraf, de ville finde det mere og mere urimeligt. Jeg tror derfor, at, dersom den høitagtede Minister haardnakket fortsætter sin Vægring ved at gøre Noget i denne Henseende, saa vil Følgen med Tiden blive, at der fremkommer Forslag om, at enhver Mand putter Tienden i sin egen Lomme. Hvis man derimod mener, at den skal være en Statsindtægt, da skønner jeg ikke bedre, end at man, for at faae den til at blive en saadan, kommer til det, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har opstillet, det vil sige, jeg ønsker, at man skal komme dertil paa en anden Maade, nemlig ved at vedtage Præstelønningsloven, thi først, da vil det, saavidt jeg opfatter Sagen, faae Betydning i det praktiske Liv.

Schiørring: Jeg skal tillade mig med et Par Ord at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa et lille specielt Punkt i Betænkningen, nemlig det, hvorved der er Spørgsmaal om Posthuset i Nykjøbing paa Falster. Udvalget erkjender, at det er meget rosværdigt, naar Postbestyrrelsen arbejder paa at henlægge Posthusene paa Banegaarden, hvor dette kan lade sig gøre, og hvorved en Besparelse saaledes kan opnaas, men Flektallet tror dog, at man her er gaaet lidt vel vidt i den Henseende. Jeg maa som min personlige Mening udtale, at hvad der fra Postbestyrrelsens Side er blevet budt en By, der efter vore Forhold maa anses for at være en af de anseeligere og desuden maa anses som Stiftshovebestad, neppe nogesteds er budt nogen anden. Banegaarden ligger nemlig et tem-